

अथमांपरिरप्स्यते आलिङ्गिष्यति यदा तदैव मे आत्मा देहः तीर्थीक्रियते अतिपवित्रीकरिष्यते उच्छ्वसितिश्लथो भविष्यति अतो देहात् ॥ २० ॥
तत भोस्तातेति तदा जन्मभूतः सफलजन्मानः अन्यथा तज्जन्मैव न भवतीत्याह महीयसेति महीयसा श्रीकृष्णेन योनादृतः अमुष्यतस्य जंतोस्तज्जन्म
धिक ॥ २१ ॥ ननु सुहृदादिषु परिष्वंगसंप्रश्नादयो जीवधर्माः कथमीश्वरे संगच्छन्तेऽत आह नतस्येति दयितः प्रियस्तद्विपरीतोऽप्रियः सुहृत्तमो हित
तमः तद्विपरीतो द्वेष्यः एतत्सर्वव्यतिरिक्त उपेक्ष्य इति दयितादयो न संतीतिसत्यम् तथाऽपि भक्तान् भजते तत्र यथा ये भक्तास्तांस्तथा भजते ये यथामां

सुहृत्तमं ज्ञातिमनन्यदैवतंदोभ्यां बृहद्भ्यां परिरप्सतेऽथ माम् ॥ आत्मा हि तीर्थीक्रियते तदैव मे बंधश्च कर्मात्मक
उच्छ्वसित्यतः ॥ २० ॥ लब्धांगसंगं प्रणतं कृतांजलिं मां वक्ष्यतेऽकूरततेत्युरुश्रवाः ॥ तदा वयं जन्मभूतो महीय
सानैवाहृतो योधिगमुष्यजन्मतत् ॥ २१ ॥ नतस्य कश्चिदयितः सुहृत्तमो न चाप्रियो द्वेष्य उपेक्ष्य एव वा ॥ तथा
ऽपि भक्तान् भजते यथा तथा सुरद्रुमो यद्वदुपाश्रितोऽर्थदः ॥ २२ ॥ किं वाऽग्रजो माऽवनतं यदूत्तमः स्मयन् परिष्व
ज्य गृहीतमंजलौ ॥ गृहं प्रवेश्याप्तसमस्तसत्कृतं संप्रक्ष्यते कंसकृतं स्वबंधुषु ॥ २३ ॥ श्रीशुक उवाच इति स
ंचितयन्कृष्णं श्वफल्कतनयोऽध्वनि ॥ रथेन गोकुलं प्राप्तः सूर्यश्चास्तगिरिं नृप ॥ २४ ॥ पदानितस्याखिललोक
पालकिरीटजुष्टामलपादरेणोः ॥ ददर्श गोष्ठे क्षितिकौतुकानि विलक्षितान्यन्नयवांकुशाद्यैः ॥ २५ ॥ तद्दर्शना
ल्हादविवृद्धसंभ्रमः प्रेम्णोर्ध्वरोमाऽश्रुकलाकुलेक्षणः ॥ रथादवस्कंद्य स तेष्वचेष्टतप्रभोरमून्यंघ्रिरजांस्यहो
इति ॥ २६ ॥

प्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहमिति भगवद्वचनात् अविषमत्वेऽपि भक्तेभ्य एव फलं ददातीत्यत्र दृष्टांतः यद्वत्सुर
द्रुम इति ॥ २२ ॥ योमयांजलिः करिष्यते तस्मिन्नेवांजलौ गृहीतं माम् आप्तानि समस्तानि अर्घादिसत्कृतानि येन तं माम् ॥ २३ ॥ स तु मार्गम
पिन वेद तथाऽपि रथेन प्राप्त इति ॥ २४ ॥ अखिलैर्लोकपालैः किरीटेषु जुष्टा अमलाः पादरेण वो यस्य तस्य क्षितिकौतुकानि क्षितेरलंकाररूपाणि
॥ २५ ॥ तद्दर्शनेन य आल्हादस्तेन विवृद्धः संभ्रमो यस्य सः प्रेम्णा ऊर्ध्वानिरोमाणियस्य सः अश्रूणां कलाभिल्लेशैः आकुले ईक्षणे यस्य सः अव
स्कंद्य अवपुत्यतेषु पदेषु सोऽकूरः अचेष्टत व्यलुठत् अहो इति दुर्लभतां भावयन् ॥ २६ ॥